

Hvaležnost bogati naš socialni kapital

MENTORIRANKA

mag. Maja Malešević,
managerka v pravnem oddelku v PwC v Sloveniji

Zakaj ste se odločili za mentorski program? Kaj ste pričakovali od mentorstva?

Verjamem v vseživljenjsko učenje. Na različnih področjih. Znanje človeka bogati in mu daje širino pri razumevanju ljudi in situacij. Od mentorstva pričakujem odprtega in iskrenega mentorja, ki posluša, deli svoje izkušnje, mi poda kakršnokoli konstruktivno kritiko, saj se le tako lahko učim in rastem, tako osebno kot na profesionalnem področju.

Kaj je vas pri mentorici najbolj navdušilo?

Njena mirnost in stabilnost, dve prekrasni odliki, h katerima stremim tudi sama. Njena skromnost v vseh uspehih, ki jih je dosegla. In njena sposobnost prisluhnuti, slišati in dati posamezniku občutek, da se lahko zaupa, izpove. Vse naštetu so vrline velikih ljudi.

Pri čem so vam nasveti mentorice najbolj koristili?

Pri medosebnih odnosih, tako v profesionalnem okolju kot na splošno. Ljudje smo namreč takšni, kakršni smo, v službi ali drugje. Razumeti, kako ljudje delujemo, kako se na to lahko ustrezno odzivamo in kako postati boljši v odnosih itd., k temu je ogromno pripomogla tudi Danijela.

Kateri nasvet, ki ste ga dobili od mentorice, ste si najbolj zapomnili?

Bolj kot sami nasveti so mi pomembni občutki in moji uvidi ob najinih srečanjih. Zelo cenim najine pogovore, poslušanje mentorice in njeno usmerjanje, ki ob vsakem srečanju pripelje do kakšnega novega uvida, ki me opolnomoči in obogati. Tega ni mogoče doseči ob komerkoli in tukaj je vidna ključna vloga Danijele.

Danijela sprašuje Majo: Kje in/ali kako vidiš sebe čez 5 let?

Vidim se v kakšni vlogi, ki mi bo omogočala predajati naprej osvojeno znanje in izkušnje, saj s tem želim vračati to, kar sem do sedaj prejemale. Trdno verjamem, da je znanje edina resnična moč, ki nam je nihče ne more odvzeti. Vidim se obdana s svojo družino in še s kakšnim psom več. In vidim se v svoji mini oazi nekje v naravi, kjer si bom znala vzeti čas tudi samo zase in svoje misli. ■

FOTO: UROŠ ZAGOŠEN

MENTORICA

dr. Danijela Brečko,

ustanoviteljica in izvršna direktorica Inštituta za upravljanje znanja in razvoj talentov SOFOS

S čim vas je mentoriranka najbolj navdušila?

Z odprtostjo in iskreno željo po učenju na profesionalni in osebni ravni. Zelo mi je všeč Majina proaktivnost v mentor-skem odnosu. Kot mentorica si vselej želim “ambiciozne” mentorirance, ki vedo, kaj hočejo, in znajo to ubesediti. In Maja je v tem res odlična.

Kaj ste se vi naučili od nje?

Maja ima visoko razvito čustveno inteligentnost, ki nedvomno pogojuje tudi sistematičnost in pravni način razmišljanja ter ima tudi zelo naraven občutek za pravičnost, kar izjemno spoštujem in se učim od nje. Prav tako pa sem dobila potrditev mojih raziskovalnih hipotez, da višja kot je stopnja čustvene inteligentnosti, učinkovitejše in bolje se posameznik odloča o življenjsko pomembnih stvareh, kakor je tudi kariera.

Kaj je bila največja lekcija v vaši karieri?

Največjo lekcijo sem zagotovo pridobila pri vodenju in organizaciji srečanja s Philipom Kotlerjem v Ljubljani. Hotel je v zadnjem trenutku odpovedal rezervacijo za kosilo, ker je kuhar čez noč dal odpoved. Takrat sem dobila pošteno lekcijo o tem, kako ohraniti mirno kri v najbolj stresnih trenutkih in kako najti kreativno rešitev v izjemno kratkem času.

Kateri nasvet, ki ste ga dobili vi na svoji poti, je bil za vas najbolj uporaben?

Izražanje hvaležnosti na vsakem koraku in večkrat na dan. Sicer ne vem, kje ali od koga sem ta nasvet dobila, vendar preizkušeno deluje. Izboljšuje odnose, bogati vaš socialni kapital, predvsem pa bogati nas same. Izražanje hvaležnosti krepi naše možgane v smeri realnega optimizma. Zelo priporočam vsakomur, za vodje pa je to “must be”.

Maja sprašuje Danijelo: Kdo oz. kaj je vaš življenjski učitelj?

Ljudje, s katerimi vstopam v medosebne interakcije, pri čemer sem vselej presenečena, kakšne talente in strasti nosimo v sebi. Moj učitelj so tudi živali, ki jih srečujem, in narava s svojimi prečudovitimi stvaritvami ... Od vsakogar se nečesa naučim in razvijam zavedanje, da smo pravzaprav vsi eno. Moj učitelj je tako rekoč življenje samo, ki prinaša čudovite priložnosti za učenje. Zato sem tudi posvojila moto: “Ne prenehaj z učenjem, saj življenje ne preneha s poučevanjem”. ■

FOTO: OSEBNI ARHIV